

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

ISSN 1234-1312

WYDANIE SPECJALNE

WIEŚCI GMINNE

CZASOPISMO INFORMACYJNE GMINY ZAMBRÓW WRZESIEŃ 2016 R.

Tworzy się historia Gminy Zambrów

Nie wiem, od kiedy zaczyna się historia. Czy to, co wydarzyło się wczoraj, jest już powodem, żeby o tym pamiętać? W każdym razie 25 lat, to wystarczająco dużo, choć w życiu jednego człowieka niewiele, ale we wspólnych działaniach całej społeczności, to niemało. Właśnie w tym roku współczesna, samodzielna wiejska Gmina Zambrów obchodzi jubileusz swojego 25-letniego istnienia.

Kiedy dokładnie powstała odrodzona wiejska Gmina Zambrów? Tu, jak w przypadku uzyskania niepodległości przez Polskę w 1918r., można rozpatrywać kilka dat. Pierwszą z nich jest 2 kwietnia 1991 r., gdy weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1990 r. w sprawie podziału wspólnych organów dla miast i sąsiadujących z nimi gmin oraz ustalenia granic, nazw gmin i ich siedzib. Formalnie i prawnie został usankcjonowany podział organów Miasta i Gminy Zambrów, tworzący dwie odrębne jednostki samorządu – Gminę Zambrów (wiejską) i Gminę Miasta Zambrów (miejską). Następną datą, którą należałoby wziąć pod uwagę, jest 12 maja 1991r. – termin wyborów uzupełniających do Rady Gminy Zambrów. Wtedy wybrano w całości najważniejszy, bo stanowiący prawo (uchwałodawczy), organ gminy, czyli Radę Gminy Zambrów. Czy może 31 maja 1991 r., kiedy to miała miejsce pierwsza sesja Rady Gminy Zambrów? Tego dnia radni złożyli ślubowanie i wybrano Przewodniczącego Rady Gminy oraz wiceprzewodniczących. Kolejnym ważnym dniem w 1991 r., mającym wpływ na wydarzenia w Gminie, był 14 czerwca, kiedy wreszcie wybrano Wójta

Gminy Zambrów (po trzech wcześniejszych nieudanych próbach), który jako Przewodniczący stanął na czele kolegialnego organu wykonawczego – Zarządu Gminy Zambrów. Wreszcie najistotniejszą i ostatnią datą zamykającą proces powstania Gminy Zambrów był 1 lipca 1991 r. Od tego dnia bowiem rozpoczął pracę Urząd Gminy Zambrów, będący administracyjnym sercem Gminy.

Którą zatem dokładnie datę przyjąć za datę powstania nowej samorządowej wiejskiej Gminy Zambrów? Nie da się przyjąć żadnej konkretnej. Nie można wskazać nawet umownej. Przecież gmina to nie tylko jej terytorium, siedziba, organy i administracja. Trzeba wspomnieć, że w skład Gminy Zambrów wchodzi 72 miejscowości, mających status wsi. W 1991 r. w tych miejscowościach funkcjonowało 68 sołectw (od 1992r. – 70, a od 1995 r. – 71). Gminę jednak, jako wspólnotę, tworzą przede wszystkim jej mieszkańcy. To z ich woli, z ich pragnień i determinacji powstała w 1991 r. samodzielna wiejska Gmina Zambrów.

Cały proces tworzenia zrębów Gminy Zambrów był rozłożony w czasie. W zasadzie cały rok 1991 był na to poświęcony. Dlatego wydaje się być uzasadnione, by do świętowania jubileuszy istnienia czy też samodzielnego funkcjonowania gminy nie przyjmować konkretnej daty. Własną gminą należy cieszyć się cały czas, a okrągłe rocznice i jubileusze niech będą tylko przyczynkiem do świętowania niezależnej podmiotowości.

(bp)

- 2 kwietnia 1991 r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1990 r. w sprawie podziału wspólnych organów dla miast i sąsiadujących z nimi gmin oraz ustalenia granic, nazw gmin i ich siedzib.
- 12 maja 1991 r. odbyły się wybory uzupełniające do Rady Gminy Zambrów – po raz pierwszy wybrano w całości najważniejszy, bo stanowiący prawo (uchwałodawczy), organ gminy, czyli Radę Gminy Zambrów.
- 31 maja 1991 r. miała miejsce pierwsza sesja Rady Gminy Zambrów, 14 czerwca wybrano Kazimierza Marcela Krajewskiego na Wójta Gminy Zambrów, 1 lipca rozpoczął pracę Urząd Gminy Zambrów, a 4 sierpnia 1991 r. uchwalono Statut Gminy Zambrów. Samorząd wiejskiej Gminy Zambrów mógł zacząć normalnie funkcjonować.
- 24 lutego 1992 r. utworzono sołectwa Zaręby-Świeżki i Zaręby-Kromki.
- 30 marca 1992 r. utworzono Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Zambrowie.
- Od czerwca 1992 r. zaczęło ukazywać się czasopismo samorządowe – Miesięcznik Gminy Zambrów „Wieści Gminne”.
- Dzięki pozyskanym przez Gminę środkom z Europejskiej Fundacji Rozwoju Wsi Polskiej sfinansowano w 1993 r. wymianę instalacji centralnego ogrzewania z konwencjonalnej (węglowej) na proekologiczną (olejową) w 13 budynkach szkolnych.
- 1 czerwca 1993 r. odbyły się I Igrzyska Młodzieży Szkolnej w Czerwonym Borze. Wzięło w nich udział ponad tysiąc uczniów szkół podstawowych z terenu Gminy Zambrów oraz ok. 150 nauczycieli i opiekunów.
- W 1994 r. wybudowano wodociągi w 22 miejscowościach na terenie Gminy.
- 14 lipca 1994 r. na Wójta Gminy Zambrów wybrano Kazimierza Dmochowskiego. Funkcję tę sprawował przez okres 20 lat (V kadencji).
- 22 czerwca 1995 r. utworzono sołectwo Nowy Laskowiec-Kolonia.
- 29 grudnia 1995 r. powołano Biuro Obsługi Szkół w Zambrowie.
- 24 lutego 1998 r. założono publiczne Gimnazjum Gminne w Zambrowie (z siedzibą w budynku Liceum Ogólnokształcącego w Zambrowie).
- 10 marca 1999 r. podjęto decyzję o przekształceniu szkół podstawowych w jednostki 6 klasowe (Przeździecko-Mroczi, Łady Polne, Wądołki-Borowe, Stary Skarżyn, Stary Laskowiec, Zbrzeźnica, Poryte-Jabłoń, Konopki-Jałbrzyków Stok, Wiśniewo, Osowiec, Stare Zakrzewo).
- W 1998 r. w miejscowości Nagórki-Jabłoń oddano do użytku sieć kanalizacyjną, do której podłączonych było ponad 100 gospodarstw. Koszt inwestycji wyniósł ok. 1 mln zł. Dało to początek procesowi rozwiązywania problemu ścieków na terenie gminnych wsi położonych najbliżej oczyszczalni.
- 31 marca 1999 r. powołano sołectwo Czerwony Bór. Odtąd Gmina Zambrów liczyła już 71 sołectw.
- 26 kwietnia 1999 r. ustalono sieć szkół w Gminie Zambrów oraz określono granice ich obwodów.
- 22 lutego 2000 r. (uchwała weszła w życie 1 września 2000 r.) podjęto decyzję o likwidacji szkół podstawowych w Cieciorkach (filia SP Konopki-Jałbrzyków Stok), w Zagrobach-Zakrzewie, Ładach Polnych, Wądołkach-Borowych, Konopkach-Jałbrzyków Stok, Zbrzeźnicy. Po tych zmianach w gminie pozostały szkoły podstawowe: Osowiec, Przeździecko-Mroczi, Stary Laskowiec, Stary Skarżyn, Stare Zakrzewo, Poryte-Jabłoń i Wiśniewo.
- W 2004 r. wybudowano halę sportową przy Szkole Podstawowej w Osowcu. Była to pierwsza w historii Gminy Zambrów sala sportowa.
- 11 września 2005 r. odbyły się uroczystości odsłonięcia i poświęcenia pomnika poległych we wrześniu 1939 r. w bitwie pod Wądołkami - majora Stanisława Knapika wraz z 38 żołnierzami i oficerami Wojska Polskiego.
- Utworzona w grudniu 2005 r. Biblioteka Publiczna Gminy Zambrów w Osowcu zaczęła funkcjonować od 1 stycznia 2006 r.
- 3 lutego 2006 r. przyjęto Plan Rozwoju poszczególnych miejscowości w Gminie Zambrów.
- W lutym 2006 r. nadano Szkole Podstawowej w Osowcu imię Papieża Jana Pawła II.
- W 2006 r. zakończono budowę hali sportowej przy Szkole Podstawowej w Starym Zakrzewie.
- 30 czerwca 2006 r. uchwalono obowiązujący do dziś Statut Gminy Zambrów.
- W 2007 r. pojawiło się pierwsze wydawnictwo traktujące o historii Gminy Zambrów autorstwa Leszka Zugaja.
- 27 sierpnia 2009 r. podjęto uchwałę w sprawie herbu, flagi, banneru i pieczęci Gminy Zambrów.

- W 2011 r. odbyły się pierwsze oficjalne obchody jubileuszowe 20-lecia wiejskiej Gminy Zambrów.
- W listopadzie 2011 r. podjęto uchwałę o zamiarze likwidacji Szkoły Podstawowej w Przeździecko-Mroczkach (zamknięta z dniem 31 sierpnia 2012r.).
- W grudniu 2011 r. uchwałą Rady Gminy Zambrów nadano Szkole Podstawowej w Stary Zakrzewie imię Marii Konopnickiej.
- 17 listopada 2014 r. wybrano Jarosława Kosa na stanowisko Wójta Gminy Zambrów (funkcję tę sprawuje do dziś).
- 15 sierpnia 2015 r. zorganizowano I Święto Gminy Zambrów obchodzone w Konopkach-Jałbrzyków Stok, a kolejne w 2016 r. w Porytem-Jąbloni.
- 7 marca 2016 r. przyjęto Strategię Rozwoju Gminy Zambrów na lata 2016-2020. Jest to najważniejszy dokument gospodarczy samorządu Gminy Zambrów.
- 29 kwietnia 2016 r. podjęto uchwały w sprawie nadania sztandaru Gminie Zambrów i ustanowienia Odznaki Honorowej Gminy Zambrów.
- 14 sierpnia 2016 r. w ramach II Święta Gminy Zambrów zorganizowano I Festiwal Młodej Sceny Disco Polo.
- 24 września 2016 r. Gmina Zambrów obchodziła jubileusz 25-lecia swojego istnienia.

(bp)

INFORMACJE

POLEMICZNY OSOBISTY – OD SERCA

(artykuł polemiczny)

Tym razem pozwolę sobie na operację na własnej osobie (cóż zrymowało się). Nie będzie to jednak bałwochwalstwo, wychwalanie siebie nie będzie potrzebne. Własny przykład posłuży jednak do zwrócenia uwagi na tematy, o których dyskutujemy wszyscy. Chodzi przede wszystkim o pracę, zatrudnienie – możliwość pozyskania jednego i drugiego. Wobec tego odniosę się do przeszłości, nawiązując do teraźniejszości.

Dwadzieścia pięć lat temu zostałem powołany na stanowisko Sekretarza Gminy Zambrów. Wójt Kazimierz Krajewski (zaczny człowiek) poszukiwał kogoś nowego do pracy na tym stanowisku. Przez przypadek zastał mnie, dzwoniąc do moich rodziców (byłem wówczas jeszcze studentem prawa – tuż przed obroną pracy magisterskiej). Prosił mnie, żeby pomóc mu w tworzeniu nowego samorządu – Gminy Zambrów. Trzy razy odmawiałem, miałem inne plany, zdając egzamin na aplikację prokuratorską. W końcu dałem się namówić i jestem tu, gdzie jestem. Cóż z tego, skoro do dziś mogę usłyszeć, że zostałem zatrudniony „po znajomości”. Rzeczywiście znaliśmy się z Kaziem w latach wczesnej młodości, mieszkaliśmy w tej samej wsi – Woli Zambrowskiej. Mogę jednak stwierdzić, że nie „owe” znajomości, lecz czysty przypadek sprawił, że zostałem zatrudniony. I tu pierwsza refleksja – żeby „dostać” pracę trzeba mieć trochę, lub jeszcze więcej szczęścia. Szczęściu jednak można pomóc – trzeba chcieć!

Moje szczęście zawisło na włosku po zmianie Wójta, Kazimierza Krajewskiego zastąpił Kazimierz Dmochowski. Od nowego zwierzchnika nigdy nie dostałem informacji o mojej przyszłości. Za to doradcy i spekulanci skreślili moją osobę na stanowisku Sekretarza Gminy Zambrów. Byłem uważany za poplecznika poprzedniego Wójta, co od razu dyskryminowało mnie i było pierwszym i jedynym powodem „wyrzucenia mnie z roboty”. Niestety miałem inne poglądy polityczne niż Wójt Dmochowski. Nie wiem dlaczego, choć masa znajomych przekazywała mi swoje przypuszczenia, pan Kazimierz (równie zaczny człowiek) nie „wywalił” mnie z Gminy. Cóż, znowu szczęście, przypadek? Tu druga refleksja – trzeba być ułożonym politycznie, żeby pracować. Na moim przykładzie widać, że nie do końca się to sprawdza.

Po dwudziestu latach pracy z Wójtem Dmochowskim znalazłem się w nowym miejscu, choć w tym samym. Jeszcze przed ostatnimi wyborami, oskarżany o „kolesiostwo” z obecnym Wójtem – Jarosławem Kosem (zaczny człowiek), stałem się poniekąd wrogiem moich koleżanek i kolegów. Choć nie jestem ani prawą ręką Wójta Jarosława, ani nawet jego lewą nogą, to jestem przykładem „kolesiowskiej” polityki. Wreszcie trzecia refleksja – kolega możesz być dziś, jutro już nie – dziś pracujesz jutro nie!

Osobisty przykład nie da odpowiedzi jak zdobyć pracę, utrzymać zatrudnienie, ale może wszystkim uświadomić, że o tym czasami decyduje szczęście, trochę sympatii politycznych lub koleżeństwo. Nie wiem jak długo pokutować będzie u nas przekonanie, iż pracę trzeba „załatwić”, i to nieważne czy za pieniądze, po znajomości, lub przez Może lepiej samemu wziąć się za robotę, a nie mądrzyć się, plotkować i żądać.

Bogdan Pac

25 LAT HISTORIA GMINY ZAMBRÓW

Okolicznościowe wydawnictwo „25 lat. Historia Gminy Zambrów” ukazało się drukiem z okazji jubileuszu ćwierćwiecza istnienia wiejskiej Gminy Zambrów. Jest to publikacja szczególnie, bowiem 25 lat w życiu takiego organizmu, jakim jest samorząd, to okres, w którym stosunkowo niedawne wydarzenia, stanowią już historię. Ćwierć wieku - może nie jest to szmat czasu, ale w przypadku samodzielnego funkcjonowania samorządu wiejskiej Gminy Zambrów, stanowi niemal erę.

„25 lat. Historia Gminy Zambrów” to już czwarta publikacja mówiąca o dziejach Gminy i miejscowościach ją tworzących. Jest natomiast pierwszą, w której można znaleźć opis jej najnowszej historii. Wójt Gminy Zambrów – Jarosław Kos – powierzył mi opracowanie tej publikacji, argumentując to faktem iż od początku, od 1991 r., uczestniczyłem w tworzeniu, kształtowaniu i w rozwoju odrodzonej Gminy Zambrów.

Mój stosunek do Gminy Zambrów jest iście sentymentalny. Pochodzę z tej Gminy, od ponad 25 lat pracuję w Urzędzie Gminy na stanowisku Sekretarza Gminy i pragnę mojej Gminie służyć jak najdłużej. Zresztą pracując kilka miesięcy nad zgromadzeniem materiałów, publikację tę roboczo tytułowałem: „Moja Gmina Kochana” – wszystko pisałem wielką literą. Gminy Zambrów jednak nie należy zawłaszczać, to może być tylko Nasza Gmina Kochana!

Mój zamysł był taki, aby emocjonalnie opisać najnowsze dzieje Gminy Zambrów. Nie-

stety musiałem uśpić swoje emocje. Uczestnicząc od początku w większości wydarzeń związanych z najnowszymi dziejami Gminy, starałem się je obiektywnie przedstawić, z życzliwością podchodząc do wszystkich, dla których była ona droga.

Zdaję sobie sprawę, że w 25-letnim życiu Naszej Gminy Kochanej tyle się wydarzyło, iż nie da się opisać szczegółowo wszystkich zdarzeń i ich uczestników. Mam nadzieję, że wybaczą mi wszyscy, których pominąłem lub zbyt mało, bądź niewłaściwie scharakteryzowałem i pomogą mi w wydaniu kolejnej historii Gminy Zambrów. Niech ta publikacja stanie się tego przyczynkiem.

W publikacji wykorzystałem materiały pierwszego dokumentalisty dziejów Gminy Zambrów – Leszka Zugaja. Serdeczne podziękowania składam tym wszystkim, którzy przyczynili się do wydania tego opracowania, a przede wszystkim Jarosławowi Kosowi, Mariuszowi Kuleszy, Zdzisławie Czapskiej i Jarosławowi Zaczkowi.

Ponieważ jest to wydawnictwo okolicznościowe, książki wydanej w nakładzie 1000 egzemplarzy nie można kupić w księgarniach. Można ją wypożyczyć w bibliotekach publicznych i szkolnych na terenie miasta i gminy Zambrów. Jej promocja odbyła się 24 września 2016 r. w czasie obchodów Jubileuszu 25-lecia Gminy Zambrów. Poniżej przytaczamy zaledwie fragmenty tej publikacji.

Bogdan Pac

ROZDZIAŁ I

PRZYCZYNA (ROK 1990)

Po wyborach samorządowych z 27 maja 1990 r. wyłoniono pierwszą samorządową Radę Miasta i Gminy Zambrów. Burmistrzem Miasta i Gminy został Lech Feszler. Rozpoczęły się rozmowy bardziej przypominające targi polityczne niż dyskusję o potrzebach gospodarczych, społecznych i kulturalnych mieszkańców.

W mieście i gminie wiele było do zrobienia. Wieś nie posiadała w większości wodociągów i dobrych dróg. Te inwestycje w mieście już dawno były przeprowadzone, potrzeby były inne. Dodatkowo panowało przekonanie wśród samorządowców wiejskich o tym, że to miasto wykorzystuje większe środki na swój rozwój kosztem terenów wiejskich. Pierwsze głosowania potwierdziły obawy samorządowców z terenów wiejskich. Takie problemy ujawniły się w bardzo wielu gminach miejsko-wiejskich, które utworzono w latach dziewięćdziesiątych. Powstał projekt odłączenia się terenów wokół miasta Zambrowa,

tym bardziej, że w przeszłości istniała już oddzielna gmina Zambrów. Nie wiadomo, ile w tym było polityki, a ile poczucia rzeczywistej krzywdy doznanej przy podziale „samorządowego tortu”. W każdym razie radni wiejscy postanowili działać.

Wiosną i latem 1990 r. prowadzono szerokie konsultacje w poszczególnych wsiach nad podziałem gminy. Inicjatorami rozdziału były miejscowości: Grochy-Pogorzele, Chmiele-Pogorzele, Grochy-Łętownica, Chorzele, Tarnowo-Goski. Najbardziej sprawie podziału przysłużyli się: Andrzej Brzóska, Stanisław Czesław Gosk, Waldemar Jarząbek. Wniosek o rozdział został sformułowany 25 czerwca 1990 r., a wpłynął do Rady Miasta i Gminy 2 lipca 1990 r. Rada Miasta i Gminy jednomyślnie zaakceptowała wniosek mieszkańców terenów wiejskich. Sprawie nadano tryb urzędowy. Potrzebna była jeszcze decyzja władz państwowych.

ROZDZIAŁ II

TRUDNA BUDOWA OD PODSTAW

(LATA 1991-1994)

Wczesne lata dziewięćdziesiąte ubiegłego wieku w Polsce to początek budowy demokratycznych struktur państwa. Jednym z filarów demokracji miał być samorząd terytorialny, funkcjonujący wówczas tylko na poziomie gmin (miejskich, wiejskich i mieszanych). Charakterystyczne było to, że każdy demokrację rozumiał inaczej. Widoczne to było też na początku działania Gminy Zambrów. Często samorząd postrzegany był przez pryzmat polityki, stereotypów myślowych i uprzedzeń osobistych, a że mamy jednak duży szacunek dla silnej władzy, to sprawa powierzenia sterów do zarządzania gminą stała się bardzo istotna.

2 kwietnia 1991 r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów o podziale miasta i gminy Zambrów. Wtedy to przynajmniej ze względów formalno-prawnych powstała odrębna wiejska Gmina Zambrów, jaka funkcjonowała już wcześniej w latach 1973-1974.

W maju 1991 r. przeprowadzono wybory uzupełniające do Rady Gminy Zambrów. Do uprzednio wybranych do Rady Miasta i Gminy Zambrów radnych dołączyli radni wybrani w dodatkowych okręgach utworzonych na terenie gminy. Uzupełniono skład Rady do jej ówczesnego składu ustawowego, który dla gminy Zambrów wynosił 20 radnych.

Ostatecznie w skład Rady Gminy Zambrów I kadencji weszły następujące osoby:

- Tadeusz Borecki z Woli Zambrzyckiej,
- Aleksander Gawrychowski z Woli Zambrowskiej,
- Bogdan Głębocki z Chorzel,
- Józef Grodzki z Długoborza Pierwszego,
- Zdzisław Gromek ze Zbrzeźnicy,
- Stanisław Grosfeld z Porytego-Jabłoni,
- Sylwester Hankowski z Nagórk-Jabłoni,
- Tadeusz Kowalewski z Wierzbowa-Wsi,
- Jan Kraszewski (†) z Konopk-Jałbrzyków Stok,

- Adam Krajewski ze Starego Krajewa,
- Waldemar Modzelewski z Pęs-Lipno,
- Jerzy Perkowski ze Wdziękonia Pierwszego,
- Stanisław Przeździecki (†) z Krajewa Białego,
- Mieczysław Pstrągowski z Wądołk-Bućk,
- Eugeniusz Saniewski z Zaręb-Kramk,
- Kazimierz Sasinowski z Zaręb-Krztek,
- Danuta Uszyńska z Grzymał,
- Janusz Wiśniewski ze Starego Zakrzewa,
- Mieczysław Zaniewski z Ład-Borowych,
- Michał Żelaźnicki (†) z Nowego Zakrzewa.

Pierwsza Wigilia samorządowa

Pierwsza sesja Rady Gminy Zambrów odbyła się 31 maja 1991 r. Tego dnia wybrano Przewodniczącego Rady Gminy Zambrów. Został nim Jerzy Perkowski. Wybrano też dwóch Wiceprzewodniczących Rady – Bogdana Głębockiego i Stanisława Grosfelda.

Każdy z radnych miał swoje zdanie, choć łączyły ich wspólne idee i ciekawe pomysły na przyszłe funkcjonowanie Gminy. Różne też były charaktery, temperamenty oraz sympatie i antypatie polityczne. Miało to istotne znaczenie dla decyzji podejmowanych przez radnych na początku ich pionierskiej, samorządowej działalności. Silną osobowością odznaczał się Jerzy Perkowski – Przewodniczący Rady, który

w swoim stylu starał się udowodniać wyższość władzy uchwałodawczej nad wykonawczą. Różnili się dwaj Wiceprzewodniczący Rady. Starszy, Stanisław Grosfeld był prostolinijny i szczerzy, a Bogdan Głębocki – młody i ambitny. Dużym zaufaniem cieszyła się jedyna kobieta w Radzie – Danuta Uszyńska, która została wybrana radną też w kolejnej kadencji – 1994-1998. Następne kobiety w Radzie Gminy pojawiły się dopiero w kadencji 2006-2010. Do grona radnych, którzy mieli swoje własne, wyważone zdanie należeli: Tadeusz Borecki, Józef Grodzki, Sylwester Hankowski, Tadeusz Kowalewski, Adam Krajewski, Mieczysław Pstrągowski, Eugeniusz Sa-

niewski, Kazimierz Sasinowski i Michał Żelaźnicki. Zaś radni, którzy często na sesjach ujawniali swoje gorące temperamenty, to: Jan Kraszewski, Stanisław Przeździecki i Mieczysław Zaniewski. W Radzie była też grupa młodych, acz niezbyt porywczych radnych. Należeli do niej: Aleksander Gawrychowski, Zdzisław Gromek, Waldemar Modzelewski (najmłodszy

Spotkanie z przedstawicielami KRUS

radny wybrany później na posła do Sejmu RP) i Janusz Wiśniewski.

Rada Gminy dokonywała wyboru najważniejszego organu wykonawczego gminy – Zarządu Gminy, na czele którego stał Wójt Gminy, będący jego Przewodniczącym. Nie zwlekano z decyzją o ogłoszeniu wyborów. Podczas drugiej sesji Rady Gminy przystąpiono do wyborów Wójta i Zarządu Gminy Zambrów. Właśnie wtedy ujawniły się liczne podziały i animozje wśród radnych, dały znać o sobie cechy charakteru i pojawiły się różnice polityczne. Najważniejszą sprawą była osoba przyszłego Wójta Gminy. Zgłoszono dwie kandydatury: Kazimierza Dmochowskiego – ostatniego Naczelnika Miasta i Gminy Zambrów oraz Kazimierza Marcela Krajewskiego – młodego nauczyciela ze Szkoły Podstawowej w Starym Laskowcu. Obaj pochodzili z gminy Zambrów – Dmochowski z Zaręb-Krztek a Krajewski z Woli Zambrowskiej. Za pierwszym z nich przemawiało doświadczenie, za drugim młodość i energia. Nie bez znaczenia pozostawał fakt, że za każdym z nich stała określona grupa radnych, która utożsamiała się z pewną wizją funkcjonowania gminy w nowych, politycznych realiach. Jedna prezentowała nastroje zachowawcze, zaś druga – reformatorskie.

Sesja Rady Gminy, która miała zdecydować o wyborze Wójta była wielokrotnie odraczana. Przy ustawowym składzie 20 radnych, żaden z kandydatów nie zdołał zebrać większości głosów. Obaj kandydaci uzyskiwali równo po 10 głosów radnych. Nad wybo-

rem Wójta głosowano w dniach 9, 11 i 14 czerwca. Sytuacja stawała się nerwowa, niektórzy z radnych proponowali, aby przeprowadzić losowanie. Do dziś nie wiadomo, który z radnych 14 czerwca 1991 r. (choć są pewne domysły), oddał w głosowaniu tajnym głos nieważny. Pozwoliło to wybrać Wójta Gminy. Został nim Kazimierz Marcel Krajewski. Potem poszło już dużo sprawniej i wybrano pozostałych członków Zarządu Gminy. W jego skład oprócz Wójta weszli: Aleksander Gawrychowski, Józef Grodzki, Adam Krajewski, Tadeusz Kowalewski, Mieczysław Pstrągowski i Danuta Uszyńska.

Gmina Zambrów pod względem formalnym już istniała i była zobowiązana do realizacji zadań nałożonych na nią przepisami prawa. Nowo wybrany Wójt musiał szybko działać, czasu było niewiele. Zasadniczą sprawą był dobór współpracowników. Z tym Wójtowi nie było łatwo. Z jednej strony naciski popierających go radnych, by nie zatrudniać ludzi związanych z „minionym ustrojem”, z drugiej zaś strony brak na lokalnym rynku pracy osób posiadających odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie. Wójt Krajewski zaryzykował, postawił na młodych, których pamiętał jeszcze z lat szkolnych. Byli co prawda wykształceni, ale w zasadzie bez żadnego doświadczenia. Przekonał członków Zarządu, by na sesji Rady Gminy poparli zgłoszone przez niego kandydatury. Na stanowisko Skarbnika Gminy Zambrów zaproponował Jarosława Malinowskiego, absolwenta Wydziału Zootechniki Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie, wcześniej zajmującego się podatkami lokalnymi na stanowisku urzędniczym w Urzędzie Gminy Rutki-Kossaki.

Natomiast na stanowisko Sekretarza Gminy Zambrów desygnował Bogdana Paca, świeżo upieczonego magistra prawa na Wydziale Prawa Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku. Właśnie brak doświadczenia był głównym argumentem wywołującym wśród radnych wątpliwości co do możliwości ich

Młody Sekretarz Gminy

powołania na tak odpowiedzialne stanowiska. Jednak Rada Gminy w zdecydowanej większości zaufała Wójtowi i w dniu 29 czerwca 1991 r. powołała Malinowskiego i Paca odpowiednio na stanowisko Skarbnika, i Sekretarza Gminy Zambrów.

Trzej młodzi ludzie stanęli przed potężnym wyzwaniem

niem. Trzeba było zorganizować od podstaw całkiem nowy organizm samorządowy – Gminę Zambrów. Nawet dla doświadczonych urzędników wyższego

Narada samorządowa

szczebla nie byłoby to łatwe. Samorząd terytorialny w odrodzonej Rzeczypospolitej funkcjonował dopiero od roku, zaś wcześniej działające w systemie rad narodowych partyjno-państwowe organy miały się nijak do tych, które miały kreować życie społeczno-gospodarcze mieszkańców gminy w nowej rzeczywistości. Na początku nie było praktycznie niczego – siedziby władz gminy, jej statutu i innych dokumentów stanowiących podstawę działania. Nie było też rachunku bankowego, pracowników, zaś piętrzące się zadania trzeba było realizować i finansować.

Od początku lipca 1991 r. przystąpiono do tworzenia Urzędu Gminy. Zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami już pierwszego dnia tego miesiąca pracownicy Wydziału Rolnictwa Urzędu Miasta stali się pracownikami Urzędu Gminy Zambrów. Do „Gminy” w dość naturalny sposób trafili doświadczeni urzędnicy tzw. „Służby Rolnej”: Jerzy Baczewski – Naczelnik Wydziału (późniejszy wieloletni Zastępca Wójta Gminy Zambrów), Stanisław Babiński, Janina Kłopotowska, Irena Wolicka. Później „miejski zaciąg” uzupełnili również doświadczeni pracownicy: Nina Gontarz (ewidencja ludności i dowody osobiste), Teresa Pęska i pracująca do dziś w Urzędzie, Regina Kulesza (obie wymiar podatków). Z Urzędu Miasta do Urzędu Gminy trafił też Andrzej Modzelewski (w UM zajmujący się spółkami wodnymi). Dla równowagi Wójt zatrudniał w Urzędzie wielu młodych, rokujących nadzieję pracowników. Tak też do końca 1991 r. pracę znaleźli tu tacy urzędnicy jak: Małgorzata Sierpuć (księgowość zobowiązań, obecnie Sekretariat UG), Joanna Konieczna (obsługa Rady Gminy, obecnie wymiar zobowiązań), Alina Halina Gosk (obślu-

ga kasowa, obecnie księgowość zobowiązań), Halina Dmochowska (księgowość zobowiązań), Alicja Sanińska (księgowość budżetowa), czy wreszcie Mariusz Gorski (obecnie Kierownik GOPS). Wtedy też do Urzędu trafili: pracująca do dziś Mirosława Bączyk (kadry, później Kierownik Referatu Spraw Obywatelskich, obecnie dowody osobiste i ewidencja ludności) i Janina Barbara Wierzbowska (płace i księgowość budżetowa, obecnie na emeryturze). Ruch kadrowy był spory. Związane to było z potrzebą dopasowania liczby pracowników do zakresu zadań realizowanych przez Gminę. W późniejszym okresie do korpusu urzędników gminnych dołączyli: Dorota Iwona Kos (początkowo gospodarka nieruchomościami, obecnie ochrona środowiska), Bożena Maria Plona (najpierw Sekretariat UG, później obsługa Rady Gminy), Ewa Leśniewska (finanse, kadry i płace) Tomasz Tadeusz Żychowski (geodezja, gospodarka nieruchomościami i drogownictwo), Bogusław Baczewski (najpierw w Gminnej Spółce Wodnej, obecnie gospodarka odpadami), Marta Zalewska (najpierw ochrona środowiska, obecnie GOPS). Wszyscy do dziś pracują w Urzędzie Gminy. Zatrudniani wówczas pracownicy przychodzili z innych urzędów, instytucji, zakładów pracy. Wielu z nich miało skierowanie z Rejonowego Urzędu Pracy w Zambrowie. Ostatecznie sprawy organizacji Urzędu Gminy Zambrów uregulowano w Regulaminie Organizacyjnym przyjętym stosowną uchwałą Rady Gminy w dniu 15 listopada 1991 r. Regulamin ten przewidywał referatowy system organizacji Urzędu (z założenia inny niż w Urzędzie Miasta, gdzie były wydziały, którymi kierowali naczelnicy). Zgodnie z Regulaminem w Urzędzie utworzono trzy referaty, którymi kierowali: Referat Finansowy – Jarosław Malinowski; Rolnictwa i Rozwoju Gospodarczego – Jerzy Baczewski; Spraw Obywatelskich – Mirosława Bączyk. Obsługę prawną Urzędu Gminy Zambrów powierzono młodemu uzdolnionemu radcy z Białegostoku – Bogdanowi Dobrzyńskiemu.

Tymczasem nadal z dużą częstotliwością zbierała się na obrady Rada Gminy. Po wyborach Wójta i Zarządu Gminy należało niezwłocznie opracować i przyjąć uchwałą Rady Statut Gminy Zambrów – najważniejszy dokument dla funkcjonowania całej gminy. Powołano Komisję Statutową, ale ta nawet się nie zebrała. Dlatego projekt Statutu Gminy opracowany przez członka Komisji Statutowej – Sekretarza Gminy – został wcześniej przesłany do pozostałych członków Komisji oraz do wszystkich radnych. Szczęśliwie Statut Gminy został przyjęty uchwałą Rady Gminy na sesji w dniu 26 lipca 1991 r. Podjęto też szereg uchwał regulujących wewnętrzną organi-

Wójt Krajewski i Sekretarz Pac - młode kierownictwo Gminy zację organów gminy – ustalono skład osobowy czterech stałych komisji Rady oraz przyjęto Regulaminy Rady i Zarządu Gminy. Gmina też była reprezentowana na zewnątrz, po podjęciu stosownej uchwały stała się ona jednym z członków Zambrowskiego Związku Gmin (rozwiązanego w 2015 r.). Przyjęto Statut ZZG i wybrano delegata na Walne Zgromadzenie (Sylwester Hankowski). Wcześniej Rada swoją uchwałą wybrała delegata do Sejmiku Samorządowego Województwa Łomżyńskiego. Został nim Przewodniczący Rady – Jerzy Perkowski. Ustalono też wysokość diet za udział w pracach organów gminy. Była ona stosunkowo niewielka, jednak częstotliwość z jaką spotykali się radni na sesjach, komisjach i posiedzeniach Zarządu, powodowała, że na koncie poszczególnych radnych uzbierały spore jak na ówczesne czasy sumy. Trzeba uczciwie przyznać, iż radni Gminy Zambrów zachowali się honorowo na skalę dziś już nie-spotykaną. Otóż specjalną uchwałą przekazali swoje diety (w tym dosyć wysoki ryczałt Przewodniczącego Rady) na paczki noworoczne dla wychowanków Państwowego Domu Dziecka w Zambrowie. Ponieważ wypłata diet była zamrożona od czerwca 1991 r., więc uzbierała się całkiem pokaźna kwota. W ogóle radni zachowywali się dość spontanicznie. Mimo że obowiązywały przepisy ustawy o samorządzie terytorialnym (dzisiaj o samorządzie gminnym), Rada zajmowała się rozpatrywaniem praktycznie wszystkich spraw istotnych z jej punktów widzenia. Zdarzyło się nawet, że po wysłuchaniu wystąpień prezesów spółdzielni, przedstawicieli różnych instytucji działających w sektorze rolnictwa i po ożywionej dyskusji na sesji zabrakło quorum, by przyjąć ważne, merytoryczne uchwały.

Najistotniejszą kwestią od początku samodzielnego funkcjonowania Gminy Zambrów była sprawa

podziału praw majątkowych byłej wspólnej jednostki samorządowej – Miasta i Gminy Zambrów. Najłatwiej było ze środkami finansowymi. Te, kiedy znana już była decyzja o podziale, zostały zaplanowane na 1991 r. oddzielnie jako budżet Gminy Zambrów. Należało jednak przystąpić do podziału mienia. Obydwa samorządy powołały swoje komisje inwentaryzacyjne. W skład gminnej komisji weszli radni i pracownicy merytoryczni Referatu Rolnictwa i Rozwoju Gospodarczego Urzędu Gminy. Zadaniem komisji było sporządzenie spisu mienia gminy podlegającego komunalizacji. Sprawą niezwykle ważną było znalezienie budynku na siedzibę organów gminy, z pomieszczeniami na biura Urzędu Gminy. Rozpoczęły się trudne rozmowy Wójta Krajewskiego z Burmistrzem Feszlerem. Wydawało się, że panowie dojdą do porozumienia, bowiem powszechnie było wiadomo, że Burmistrz politycznie wspierał Krajewskiego, gdy ten kandydował na stanowisko Wójta Gminy. Niestety rozmowy niewiele dawały, oczekiwania rozmijały się z chęciami. Dość powiedzieć, że przez trzy miesiące gminni urzędnicy gnieździłi się w trzech nieumeblowanych pomieszczeniach biurowych Urzędu Miasta (pracownicy „przekazani” do Gminy zajmowali swoje dotychczasowe miejsca). W końcu zapadła decyzja o przekazaniu Gminie pomieszczeń po byłym przedszkolu, mieszczącym się na parterze budynku biurowego przy ul. Fabrycznej 3. Wówczas były to duże sale, do których wchodziło się oddzielnym wejściem po schodach zlokalizowanych w szczycie budynku. Nie było przejścia od strony holu głównego na parterze, blokowały je pokoje kontroli ZUS. Sale przedszkolne trzeba było adoptować na pokoje biurowe. Należało to zrobić szybko, bo wzajemne relacje pomiędzy samorządami pogarszały się (jak to przy rozwodzie). Dokonano prowizorycznych zmian, wskutek czego powstały pomieszczenia na potrzeby biurowe. Zbudowano dwa ciągi pokoi, pieszczotliwie zwanych „przedziałami” (inna sprawa, że prowizorki są jednak najtrwalsze). Największe pomieszczenie zaadoptowano na pokój Wójta. W nim odbywały się posiedzenia Zarządu Gminy i komisji Rady. Gorzej było z wyposażeniem pomieszczeń. Po pogorszeniu stosunków między dwoma samorządami, decyzją Burmistrza do Urzędu Gminy zostały przekazane meble i urządzenia, które w zasadzie z powodu ich stanu, powinny zostać zniesione ze stanu. Przyjęto ogólną zasadę podziału majątku ruchomego (wypożyczenia): 1/3 Gmina - 2/3 Miasto. Zasada ta odzwierciedlała stosunek liczby mieszkańców poszczególnych gmin. 1 września 1991 r. gminni urzędnicy rozpoczęli pracę w nowych

Narada samorządowców Gminy Zambrów

pomieszczeniach, nowego Urzędu Gminy – ze starym wyposażeniem i zdezolowanymi sprzętami biurowymi. Historia jednak wynagrodziła ich „krzywdy”. Pod koniec roku Gmina Zambrów, na wniosek Wójta, otrzymała dodatkowo prawie 2 miliardy zł (starych) subwencji ogólnej. Była to forma rekompensaty dla nowo powstałej gminy. Ten zastrzyk finansowy pozwolił na kompleksowe wyposażenie i dosprzętowanie Urzędu. Zakupiono nowoczesne meble, elektroniczne maszyny do pisania. Zostało też na zakup w 1992 r. pierwszych komputerów i pierwszego samochodu służbowego na potrzeby wiejskiej Gminy Zambrów – niebieskiego osobowego „Żuka”. Pierwszymi kierowcami tego samochodu byli Mariusz Gorski (późniejszy kierownik GOPS) i Zbigniew Rzepiński (późniejszy podinspektor ds. OC, a po przerwie w zatrudnieniu inspektor w Urzędzie ds. inwestycji i zamówień publicznych). W 1994 r. na stanowisko kierowcy samochodu służbowego Urzędu Gminy przyjęto, pracującego do dziś Izydora Narożnego.

Podział majątku dotychczasowej wspólnej jednostki był przedmiotem wielu dyskusji w różnych gremiach, prowadzonych zarówno w Gminie Zambrów, jak i w mieście Zambrów. Dyskutowano na sesjach rad, posiedzeniach zarządów i komisji. W roli rozjemców występowali, m.in. Wanda Orłowska - delegat Pełnomocnika Rządu ds. Samorządu Teryto-

rialnego i Jerzy Brzeziński – Wojewoda Łomżyński. Decyzją tego ostatniego, ze względów praktycznych, ustanowiono wspólny Urząd Stanu Cywilnego. Podzielono na zasadzie wzajemnych rozliczeń środki budżetowe. Osiągając kompromis, udało się podzielić majątek domu kultury i bibliotek. Ze strony radnych gminnych były stawiane żądania, by dzielić wszystko i wszędzie. Przełomowym momentem było zajęcie stanowiska przez Biuro ds. Samorządu Terytorialnego Urzędu Rady Ministrów, które pismem z dnia 29 października 1991 r. w sprawie zasad podziału mienia komunalnego w przypadku podziału organów miastogminy, rekomendowało sposób podziału wspólnych składników mienia. Stanowisko to pozwoliło przyspieszyć prace i ostatecznie zamknąć sprawy związane z rozdziałem byłej wspólnej jednostki. Została jednak sprawa budynku administracyjnego przy ul. Fabrycznej 3. W końcu decyzją wojewody z 1992 r. ustanowiono zasady własności i zarządzania budynkiem (potwierdzonych w 1997 r. w akcie notarialnym). Według niektórych były one niekorzystne dla Gminy Zambrów i panuje powszechne przekonanie o jej „krzywdzie”. Poczucie tej krzywdy panuje do dziś.

W początkowym okresie funkcjonowania Gminy Zambrów najważniejszą sprawą była jej organizacja, dlatego właśnie prowadzono tylko działalność

bieżącą, brakowało działań inwestycyjnych. Budżet w 1991 r. po stronie dochodów początkowo zaplanowano w wysokości 3,26 miliarda zł. Jednak z powodu braku realizacji zadań inwestycyjnych i dzięki nieplanowanej subwencji wzrósł na koniec roku i wyniósł aż 6,58 miliarda zł. Wydatki na koniec roku zamknęły się kwotą 3,99 miliarda zł. Pozostała nadwyżka budżetowa z optymizmem pozwalała wejść w rok budżetowy 1992. Środki z tej nadwyżki zostały szybko zagospodarowane, bo już w tym roku przystąpiono do szeroko zakrojonego programu wodociągownia gminy. Dodatkowe pieniądze pozwoliły też na utworzenie własnego, Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej. Powstał on po wydzieleniu go z miejsko-gminnych struktur. Do GOPS-u trafili pracownicy socjalni, dotychczas obsługujący Gminę Zambrów – Irena Kulesza i Krystyna Janczewska. Obie panie pracują w Ośrodku do dziś, podobnie jak powołany uchwałą Zarządu Gminy z dnia 20 marca 1992 r. Kierownik Ośrodka – Mariusz Gorski. Powstanie GOPS zakończyło proces organizacji instytucji, choć należy pamiętać, że np. uchwała Rady Gminy Zambrów z dnia 4 sierpnia 1991 r. w sprawie utworzenia Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Zambrowie nigdy nie została wykonana.

Od 1992 r. Gmina Zambrów funkcjonowała w mia-

rę normalnie. Przeszkodą w sprawnym zarządzaniu okazały się animozje istniejące jeszcze od czasu wyboru Wójta. Te jednak szybko zniknęły. Chropowata czasami współpraca Wójta z Radą Gminy zjednoczyła wszystkich wokół realizacji zadań inwestycyjnych. Wieloletnie zapóźnienia w budowie wodociągów na zambrowskiej wsi popychały radnych do odważnych działań. Motorem napędowym tych działań był sam Wójt, który nie bał się zaciągać pożyczek i kredytów na budowę wodociągów. Korzystając z dofinansowania ze środków państwowych, można było sprawnie i szybko przeprowadzić proces wodociągownia gminy. Zasadą było, że gmina która wybudowała na swoim terenie wodociąg, otrzymywała znaczący zwrot poniesionych nakładów. Tak więc budowa kolejnych wodociągów przysparzała nowych środków na ich budowę. Dlatego też fundusze z preferencyjnych pożyczek i kredytów można było umieszczać na korzystnych lokatach bankowych. Gmina zarabiała na tym znaczne pieniądze. Odbывало się to za pełną wiedzą i aprobatą radnych. Tak było z pożyczką w wysokości 1 miliarda starych złotych ze środków Fundacji Wspomagającej Zaopatrzenie Wsi w Wodę. Sprawa ta była badana przez kontrolę zewnętrzną, która jednak żadnych nieprawidłowości nie stwierdziła.

Siedziba władz Gminy Zambrów

Problemem w tym czasie był brak własnych ujęć wody na terenie gminy. Panująca wówczas susza wymuszała szybkie podłączanie się do sieci wodociągowej, kosztem budowy własnych hydroforni. Sąsiednie gminy również borykały się z kłopotami związanymi z przestarzałymi studniami. Dlatego też Gmina Zambrów, chcąc korzystać z „cudzych” ujęć wody, w różny sposób wspomagała prace modernizacyjne studni. Tak było w przypadku hydroforni w Zaniach-Leśnicy (gm. Kołaki Kościelne), Jabłonce Kościelnej (gm. Wysokie Mazowieckie), czy w Srebrnym Borku (gm. Szumowo). Skutki decyzji o zaniechaniu budowy własnych ujęć wody odczuwalne są do dziś. Wówczas jednak, zarówno mieszkańcy, jak i radni chcieli mieć wodociąg natychmiast, a budowa hydroforni znacznie by ten proces opóźniła. Faktem bezspornym pozostało wybudowanie w 1992 r. wodociągów w 14 sołectwach oraz dofinansowanie rozbudowy 4 hydroforni, w tym jednej własnej w Przeździecko-Mroczech.

Mimo znaczących wydatków rok 1992 zamknęto nadwyżką budżetową. W związku z działalnością finansową gminy w roku 1992 Rada Gminy udzieliła absolutorium Zarządowi Gminy. Ten zaś pod przewodnictwem Wójta Krajewskiego, po przyjęciu budżetu gminy na rok 1993, przystąpił do jego realizacji. Podobnie jak w roku poprzednim większość wydatków budżetowych przeznaczona była na budowę wodociągów. Pojawiły się też nowe zadania. Wśród nich była telefonizacja gminy. Zadanie to zaczęto realizować już w 1992 r. w ramach Zambrowskiego Związku Gmin. Jednak rozwiązanie problemu we współpracy z państwowym monopolistą – Telekomunikacją Polską, nie było zadaniem prostym. Dość powiedzieć, że częstym powodem zmiany sołtysa we wsi była chęć posiadania telefonu. Zgodnie z przyjętymi zasadami, zazwyczaj jeden telefon w miejscowości „wędrował” za nowym sołtysem. Z czasem, na skutek presji wywieranych przez samorządowych operatorów, takich jak np. „Szeptel” z Szepietowa, Telekomunikacja Polska przy udziale finansowym Gminy Zambrów, zaczęła skutecznie rozwiązywać problem telefonizacji na zambrowskiej wsi.

Od czerwca 1992 r. zaczęło ukazywać się czasopismo samorządowe – Miesięcznik Gminy Zambrów „Wieści Gminne”. W skład redakcji weszli młodzi ludzie, którzy postanowili opisywać problemy, sukcesy i porażki młodego samorządu. Redaktorem naczelnym gminnego periodyku został Bogdan Pac. Jako miesięcznik czasopismo ukazywało się do sierpnia 1995 r. Po krótkiej przerwie, w kwietniu 1997 r., wznowiono jego wydawanie w formie ukazującego

się nieregularnie biuletynu informacyjnego Gminy Zambrów. W tej postaci pismo przetrwało do czerwca 1998 r. Na kolejne wydanie „Wieści Gminnych” trzeba było czekać do grudnia 2015 r. Wtedy ukazało się ono w odświeżonej szacie, formie i treści. Od początku założeniem zespołu redakcyjnego było przekazanie społeczności Gminy Zambrów informacji o sytuacji społecznej, gospodarczej, a także wiadomości wydarzeniach kulturalnych i sportowych. Jednym z celów było też pragnienie, żeby wszystkich czytelników zrelaksować i rozbawić. Dotychczas ukazało się 43 numery „Wieści Gminnych”. Od początku do dziś ich redaktorem naczelnym jest Bogdan Pac, a w redakcji na stałe pozostaje nieoceniony Janusz Kulesza.

Najpilniejszym zadaniem do wykonania dla samorządu Gminy Zambrów na początku lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku była budowa wodociągów. W miarę postępu w wodociągowaniu gminy, pojawiły się potrzeby związane z budową dróg na terenach wiejskich. Mieszkańcy chcieli utwardzenia nawierzchni drogowej w każdej formie – od najtańszej – wyżuźlowania, przez żwirowanie, po asfaltowanie. Do Zarządu Gminy w tej sprawie ustawiały się kolejki delegacji z poszczególnych miejscowości. Czasy były takie, że mieszkańcy, którzy mieli już we wsi wodociąg, zgłaszali potrzebę budowy drogi w swojej miejscowości. Stwarzało to problemy w planowaniu inwestycji przez Zarząd. Dlatego przyjęto skądiną słuszną zasadę o partycypacji mieszkańców w realizacji inwestycji. Spowodowało to prawdziwy boom inwestycyjny na terenie gminy. Powstawały rozmaite społeczne komitety – budowy wodociągu, drogi, świetlicy i inne. Mieszkańcy w zakresie realizacji inwestycji na wsi współpracowali z Radą Gminy i z Wójtem. Odbiór wodociągu, drogi czy innego zamierzenia budowlanego, stanowił prawdziwe święto, celebrowane zarówno przez nich samych, jak też przez władze Gminy.

W 1993 r. przed samorządem gminnym pojawiły się nowe wyzwania. Ten coraz sprawniej zarządzany, lepiej od Państwa radził sobie z realizacją zadań ustawowych. Rząd próbował przerzucić na gminy prowadzenie szkół podstawowych. Rada Gminy Zambrów uchwałą z dnia 21 grudnia 1993 r. odmówiła prowadzenia tych szkół. Kwestią czasu pozostawało jednak przekazanie zadań oświatowych przez Państwo samorządowi. Gmina Zambrów, mając na uwadze zaspokajanie zbiorowych potrzeb swoich mieszkańców, nie uchylała się jednak od pomocy w realizacji zadań oświatowych. Dzięki pozyskanym przez Gminę środkom z Europejskiej Fundacji Rozwoju Wsi Polskiej

Wieści gminne

Pismo nieregularne samorządu

GMINY ZAMBROW

Nr 1

LIPIEC 1992 r.

JAK MINAŁ ROK?

Mija właśnie rok funkcjonowania organów samorządu wiejskiej gminy Zambrow. Jest to dobry moment, aby zastanowić się czy mieszkańcy wsi odnieśli korzyści płynące z administracyjnego odłączenia się od miasta i czy czują się gospodarzami we własnej gminie. Z perspektywy minionego roku trzeba stwierdzić, że korzyści te były spore, a sytuacja niezależności finansowej od miasta wyzwoliła wśród mieszkańców wiele inicjatyw.

Początki były trudne. Po wyborach uzupełniających do Rady Gminy przeciągała się sprawa wyboru wójta. Ostatecznie zdecydowano wybrać młodego i energicznego człowieka - Kazimierza Krajewskiego ze Starego Laskowca, który zdecydowanie przystąpił do organizacji pracy Urzędu Gminy w Zambrowie. Działając wspólnie z całym Zarządem w krótkim czasie, zorganizował od podstaw Urząd Gminy w Zambrowie. Nie była to tylko kwestia doboru odpowiednich ludzi, ale też organizacji pracy w trudnych warunkach lokalowych, finansowych i przy kompletnym braku sprzętu biurowego. Sytuacja taka wynikała z trudności w porozumieniu się z Zarządem Miasta dotyczącego podziału wspól-

nych dóbr. Przy dużym zaangażowaniu Przewodniczącego Rady Gminy - Jerzego Perkowski sprawa podziału została załatwiona korzystnie tj. według kryteriów wypracowanych wspólnie przez radnych na sesjach Rady Gminy. W międzyczasie Zarząd pod przewodnictwem wójta podjął kilka trafnych decyzji, dzięki którym ukończono budowę wodociągu w Chmielach i budowę drogi asfaltowej do Wierzbowa Starego.

Wielu ludzi z boku śledziło z uwagą działalność młodej gminy. Nie zawsze było to spojrzenie życzliwe, za to tym bardziej wyzwało ono u ludzi związanych z działalnością samorządową energię i determinację w postępowaniu. Przez pół roku radni i Przewodniczący Rady Gminy nie pobierali należnych im diet za pracę w organach samorządu, przekazując z tego tytułu kwotę 4,5 mln zł na zakup paczek świątecznych dla dzieci z Domu Dziecka w Zambrowie. Wspaniały gest, świadczący o bezinteresowności i zaangażowaniu społecznym ludzi odpowiedzialnych za gminną samorządność.

W miarę upływu czasu wyjaśniano wiele spornych spraw i przystępowano do działań w dziedzinie inwestycji. Priorytet stanowiły wodociągi i drogi, bardzo zaniedbane w gminie. W ciągu pół roku, przy dużym współudziale mieszkańców zbudowano 4 wodociągi wiejskie i naprawiono

Wieści gminne

Pismo nieregularne samorządu

GMINY

ZAMBROW

WRZESIEŃ

1992 r.

Nr 2

BĘDZIE WODA

Wiele lat zaniedbań w budowie wodociągów na wsi dało znać o sobie szczególnie w tym roku. Dotkliwa susza spowodowała, że rolnicy z przerażeniem zaglądali do pustych studni. Dobrze więc, że budowa wodociągów wiejskich na terenie gminy Zambrów stała się priorytetowym zadaniem władz samorządowych w 1992 roku.

Realizacja inwestycji związanych z zaopatrzeniem wsi w wodę jest bardzo kosztowna, dlatego też tegoroczne plany samorządu gminnego należy uznać za ambitne. Do tej pory ukończono budowę wodociągów we wsi Nowy Laskowiec i Zaręby Krztek, z 11 zaplanowanych na ten rok. Trwają prace przy realizacji inwestycji w Nowym Skarżynie, Woli Zambrowskiej, Zarębach Kramkach. Wkrótce ruszy budowa wodociągu w Zarębach Świeżkach i Zarębach Grzymałach. Natomiast dla wsi Skarżyn Stary, Goski Duże, Grochy Pogorzelskie, Goski Pełki i Boruty Goskie opracowano dokumentację i jeszcze w tym roku zostaną one zaopatrzone w wodę.

Dużym problemem na terenie gminy jest szczątkowa ilość ujęć wodnych, a więc brak możliwości podłączenia wodociągów w wielu wsiach. Mając to na uwadze przystąpiono do budowy hydroforni we wsi Zanie Leśnicza wspólnie z gminą Kołaki Kościelne, która zapewniłaby wodę dla Szelig Starych i Nowych, Wiśniewa, Gardlina, Ciecior, Konopki, Kozik, Ład Borowych i Polnych oraz Pęslipno. W planie na najbliższą przyszłość znajduje się budowa ujęć wodnych w rejonie Długoborza i w rejonie Starego Zakrzewa. Inwestycje te zapewniłyby zaopatrzenie w wodę pozostałych „suchych” wsi na terenie naszej gminy.

Jak widać plany są rzeczywiście ambitne, ale władzom samorządowym bardzo zależy na rozwiązaniu problemu braku wody na wsi. Trzeba przyznać, że powodzenie tych planów stanowiłoby duże osiągnięcie „młodej Gminy”.

sfinansowano w 1993 r. wymianę instalacji centralnego ogrzewania z konwencjonalnej (węglowej) na proekologiczną (olejową) w 13 budynkach szkolnych. W ramach wspierania zadań Państwa Gmina Zambrów sfinansowała już w 1992 r. zakup nowego samochodu dla Komendy Rejonowej Policji w Zambrówie. Na wsparcie mogła też liczyć Komenda Rejonowa Państwowej Straży Pożarnej w Zambrówie, a także Liceum Ogólnokształcące w Zambrówie i Zakład Opieki Zdrowotnej w Zambrówie.

Rada Gminy Zambrów w marcu 1994 r. udzieliła Zarządowi Gminy absolutorium w związku z działalnością finansową gminy w roku 1993. Był to rekordowy rok w pierwszej kadencji samodzielnej działalności Gminy Zambrów. W budżecie przy dochodach niewiele ponad 16 miliardów starych zł, tylko na budowę wodociągów i dróg wydano ponad 10 miliardów. Wybudowano wodociągi w 19 miejscowościach oraz 4,7 km dróg asfaltowych i chodnik w Woli Zambrówskiej przy drodze krajowej. Tradycyjnie została jeszcze nadwyżka budżetowa, która pozwoliła (choć w niewielkim stopniu) Radzie Gminy Zambrów podjąć zobowiązanie do budowy w 1994r. wodociągów

w 22 miejscowościach na terenie Gminy. Zobowiązanie to podjęła Rada Gminy w stosownej uchwale z dnia 23 maja.

Pierwsze lata samodzielnego funkcjonowania Gminy Zambrów potwierdziły słuszność decyzji o rozdziale dwóch jednostek administracyjnych – miejskiej i wiejskiej. Potwierdziła się też mądrość samorządowych radnych, którzy po trudnym początku, znaleźli wspólny język z Wójtem. Ten zaś okazał się rzutkim szefem gminy, nie obawiającym się podejmowania decyzji. Wójt Krajewski dobrze ułożył sobie współpracę z członkami Zarządu Gminy. Na ich pytanie o sposób kierowania pracami Zarządu, usłyszał odpowiedź – pan jest Przewodniczącym, to pan myśl i zgłaszaj pomysły, a my będziemy je popierać, bądź odrzucać. W sumie nic takiemu rozwiązaniu nie można zarzucić, zwłaszcza że pozostali członkowie Zarządu nie byli etatowymi pracownikami Gminy. Wójt zaskakiwał zwłaszcza ilością pomysłów, a także ich jakością, jak chociażby idea utworzenia Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego przy Urzędzie Gminy w Zambrówie czy powołania banku komunalnego. Niektóre z nich nigdy nie zostały

wdrożone, ale np. pomysł organizacji I Igrzysk Młodzieży Szkolnej w Czerwonym Borze, udało się zrealizować. W Igrzyskach wzięło udział ponad tysiąc uczniów szkół podstawowych z terenu gminy Zambrów oraz ok. 150 nauczycieli i opiekunów.

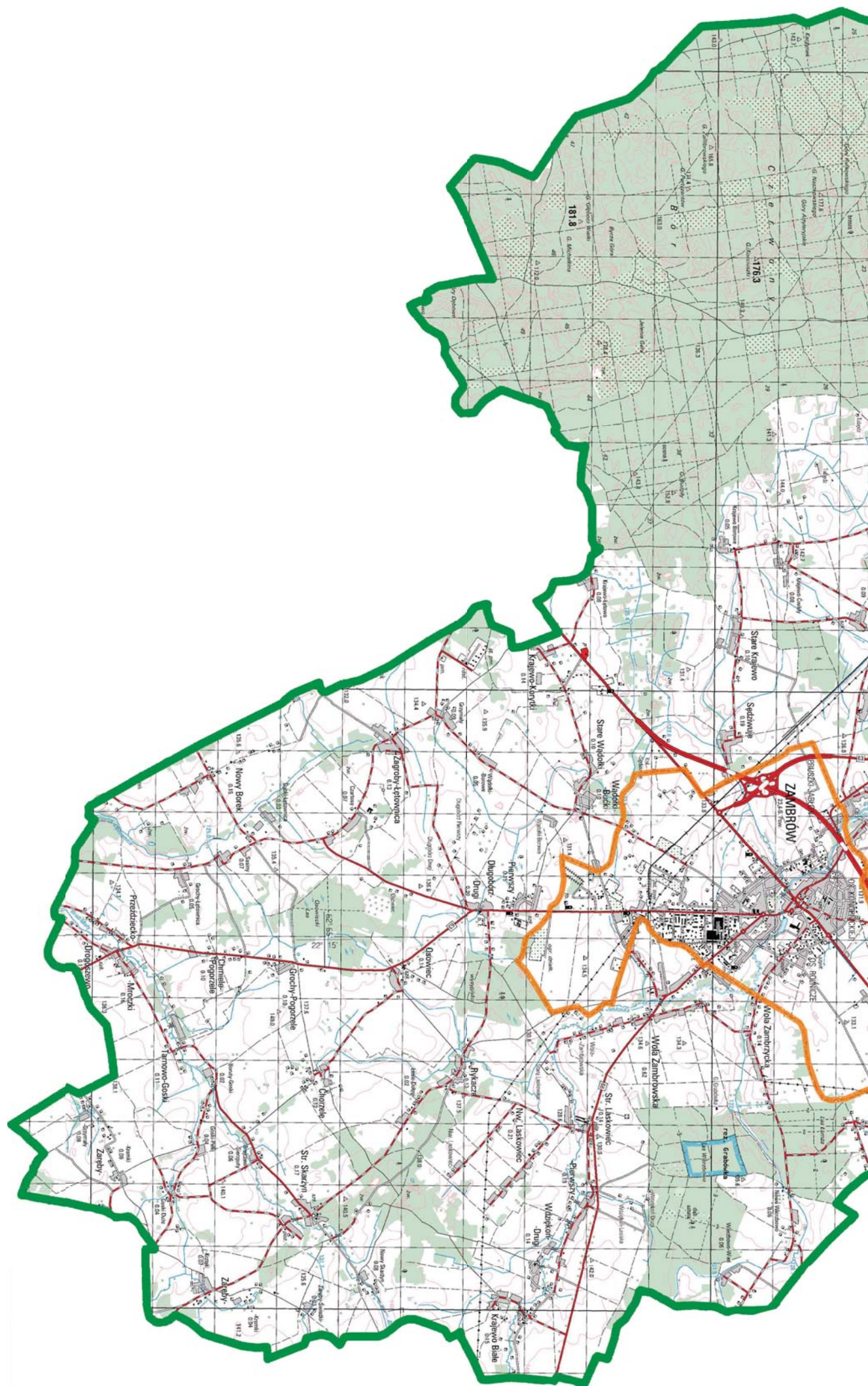
Zbliżały się wybory samorządowe. Ufny w swe dokonania i spokojny o reelekcję Kazimierz M. Krajewski praktycznie nie prowadził żadnej kampanii wyborczej. Był przekonany, że wyborcy docenią jego starania i zaangażowanie. Czas zweryfikuje jednak to myślenie, bowiem wola wyborców w sprawie wyboru Wójta nadal pozostawała w rękach radnych wybranych do nowej Rady Gminy.

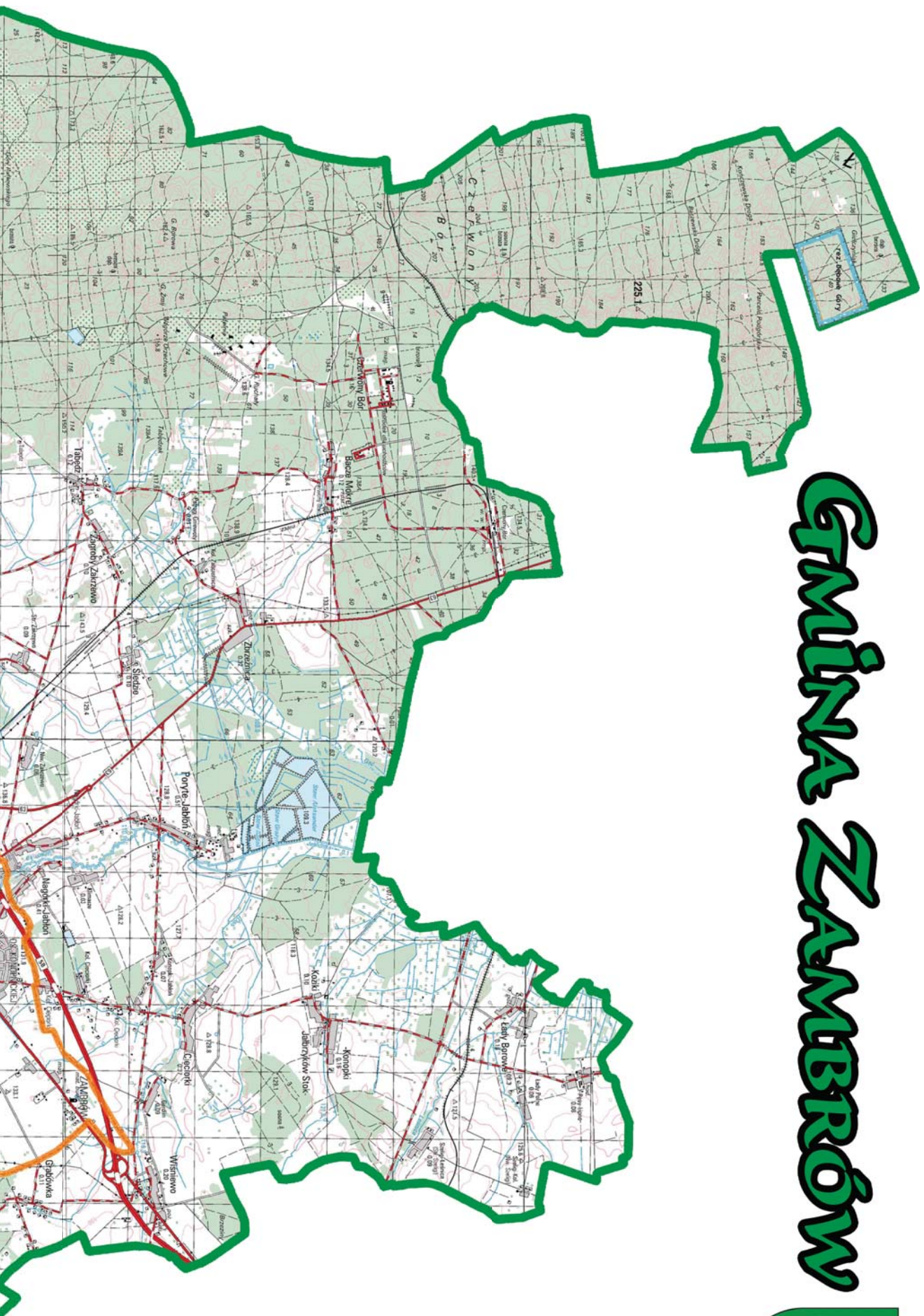

Przekazanie samochodu zambrowskiej policji

Poświęcenie policyjnego samochodu

Gmina Zambrów

OBCHODY 25 LECIA ISTNIENIA S

Uroczystości rozpoczęły się o godzinie 12:00 w Kościele pw. Trójcy Przenajświętszej w Zambrowie, gdzie Biskup Senior Stanisław Józef Stefanek celebrował uroczystą mszę świętą i dokonał poświęcenia nowego sztandaru Gminy Zambrów.

SAMORZĄDU GMINY ZAMBRÓW

Po zakończeniu mszy świętej wszyscy przemaszerowali wraz z Miejską Młodzieżową Orkiestrą Dętą i mazo-
retkami „Enigma” do Centrum Kultury w Zambrowie. Na początku uroczystości po wprowadzeniu pocztów
sztabarowych został odegrany hymnu państwowy przez Miejską Młodzieżową Orkiestrę Dętą, po czym
Wójt Gminy Zambrów – Jarosław Kos przywitał przybyłych gości.

Jako pierwszy w czasie uroczystości głos zabral Robert Szydlik – autor projektu sztandaru Gminy Zambrów i Odznaki Honorowej Gminy Zambrów, który przedstawił ich symbolikę.

Następnie Przewodniczący Rady Piotr Tyszka przekazał sztandar Gminy Zambrów Wójtowi Gminy. Po czym nastąpiło symboliczne wbicie gwoździ honorowych i gwoździ fundatorów sztandaru.

Gwoździe honorowe wbijali osobiście bądź przez swoich przedstawicieli:

- **Sejm Rzeczypospolitej Polskiej,**

- **Senat Rzeczypospolitej Polskiej,**
- **Premier Rzeczypospolitej Polskiej,**

- **Wojewoda Podlaski,**

- **Marszałek Województwa Podlaskiego,**

- **Biskup Łomżyński,**
- **Dziekan Zambrowski,**

- Starosta Zambrowski.

Gwoździe fundatorów przybili:

- Bank Spółdzielczy w Zambrowie,

- GOSK - Grzegorz Gosk,

- GOLCHEM - Andrzej Gołaszewski,

- GREGOREK, Zambrów,
- DOBROPLAST, Stary Laskowiec,
- EMKAN-PRO - Krzysztof Murawski,

- EURO HANDEL - Sławomir Mężyński,

- EuRoPol GAZ S. A.,

- Andrzej Mioduszewski,

- **MONOLIT** - Michał Godlewski,
- **Bogdan Pac**,

- **TRANSPORT CIEŻAROWY** - Tadeusz Chludziński,

- **PGK Sp. z o.o. w Zambrowie**,

- **Zakład NSCiP** - Waldemar Gromek,
- **ZAM- BRUK** - Józef Jabłonowski,
- **ZORZA** - Wojciech Jastrzębski,

- **P.H.U. ANNA, Zambrów**,
- **SIMON** - Szymon Modzelewski,

- **ZWKiEC Sp. z o.o. Wysokie Mazowieckie**,

- **SŁAWEK** - Sławomir Kamiński,

- **Dorota i Stefan Milewscy**.

Podczas uroczystości XXV-lecia Gminy Zambrów odznaczeni zostali pracownicy gminnych jednostek organizacyjnych. Medale za „Długoletnią służbę”, na wniosek Wojewody Podlaskiego, przyznał Prezydent RP Andrzej Duda. Aktu dekoracji dokonał Pan Bohdan Józef Paszkowski – Wojewoda Podlaski.

Brązowym Medalem za „Długoletnią służbę” zostali uhonorowani:

Agnieszka Edyta Andrzejczyk, Bogusław Baczewski, Zofia Bożena Kruszewska, Mariusz Kulesza, Michałczuk Anna, Katarzyna Przerwa, Elżbieta Marta Zalewska.

Srebrnym Medalem za „Długoletnią służbę” zostali uhonorowani:

Dorota Iwona Kos, Zbigniew Rzepiński, Tomasz Tadeusz Żychowski.

Złotym Medalem za „Długoletnią służbę” zostali uhonorowani:

Bożena Brzózka oraz Izydor Narożny.

Po raz pierwszy w historii przyznano Odznakę Honorową Gminy Zambrów – „Zasłużony dla Gminy Zambrów”. Odznakę przyznano:

- **Bankowi Spółdzielczemu w Zambrowie,**

- **Zespołowi „Laskowianki” ze Starego Laskowca,**

- **Jerzemu Baczewskiemu,**

- **Eugeniuszowi Bączykowi,**

- **Kazimierzowi Dmochowskiemu,**

- **Mariuszowi Gorskiemu,**

- **Janowi Leśniewskiemu,**

- **Tadeuszowi Krajewskiemu,**

- **Bogdanowi Pacowi,**

- **Ireneuszowi Krystowskiemu,**

- **Władysławowi Rakowskiemu,**

- **Stanisławowi Wiśniewskiemu.**

Odznaczenia dokonali Przewodniczący Rady Gminy Piotr Tyszka oraz Wójt Gminy Zambrów Jarosław Kos.

Podczas uroczystości zaprezentowany został też film prezentujący Gminę Zambrów z lotu ptaka z komentarzem Adama Dąbrowskiego. Film zawierał ujęcia wszystkich siedemdziesięciu dwóch miejscowości, których wykonawcą jest Arkadiusz Tyszko.

Po obejrzeniu filmu głos zabrał Bogdan Pac – sekretarz Gminy Zambrów, który jest autorem pamiątkowej książki „25-lat. Historia Gminy Zambrów”.

„Ukochałem tę Gminę - muszę powiedzieć. (...) W życiu człowieka historią można nazwać dzień wczorajszy albo moment urodzenia - tych wydarzeń w życiu pojedynczego człowieka jest niewiele, ale jest ich dużo więcej w życiu takiej wspólnoty, jaką jest Gmina. Uznałem, że historia 25 lat warta jest już opisanie. Ponieważ sam uczestniczyłem w tworzeniu historii naszej Gminy, za namową niektórych osób, postanowiłem napisać o tym, co wiem, jak to postrzegałem i jak widziałem zdarzenia, ludzi tworzących tę Gminę i rozwijających ją. Było mi miło współpracować z pierwszym wójtem Kazimierzem Krajewskim, przez długie lata z Kazimierzem Dmochowskim i z obecnym wójtem Jarosławem Kosem. Chciałbym im podziękować za ich dotychczasowy wkład w rozwój Gminy.”

Po promocji książki głos zabrał Wójt Gminy Zambrów Jarosław Kos, który podziękował wszystkim za pracę na rzecz Gminy Zambrów.

„Dziękuję wszystkim, którzy pracowali i pracują na rzecz dynamicznego rozwoju Gminy: naszym rolnikom, przedsiębiorcom, którzy tworzą nowe miejsca pracy. Dziękuję wszystkim mieszkańcom. 25 lat pracy kolejnych wójtów i rad zaowocowało szybkim rozwojem Gminy Zambrów. (...) Wiemy, że w naszych mieszkańcach jest duży potencjał wsparty pracowitością i zaangażowaniem.”

Przedstawił plany na przyszłość:

„Przed nami, mieszkańcami Gminy, przyszłość stawia kolejne konkretne wyzwania. W naszych planach jest budowa stacji uzdatniania wody, oczyszczalni wraz z kanalizacją, utworzenie gminnego domu kultury i własnego przedszkola. Marzeniem naszym jest własna siedziba Urzędu Gminy.”

Następnie zaproszeni goście w swoich przemówieniach gratulowali samorządowcom i mieszkańcom gminy wspianą rocznicę i życzyli dalszego wzrostu, rozwoju i sukcesów oraz energii potrzebnej do realizacji kolejnych zadań.

Uroczystości zakończyły się koncertem Orkiestry Filharmonii Kameralnej im. Witolda Lutosławskiego z Łomży.

Sztandar wraz z pamiątkowym tablo, na którym umieszczona jest lista fundatorów sztandaru, będą wisiały w gabinecie Wójta Gminy Zambrów.

Lista Fundatorów sztandaru:

GOLCHEM - Andrzej Gołaszewski,
ZAM-BRUK - Józef Jabłonowski,
PHU ZORZA - Wojciech Jastrzębski,
Transport Ciężarowy Tadeusz Chłudziński,
GREGOREK - Centrum Handlowe,
ZNSCiP - Waldemar Gromek,
Bank Spółdzielczy w Zambrowie,
DOBROPLAST, Stary Laskowiec,
EURO HANDEL - Sławomir Mężyński,
ZWKiEC Wysokie Mazowieckie,
SŁAWEK - Sławomir Kamiński,
GOSK - Grzegorz Gosk,
EMKAN-PRO - Krzysztof Murawski,
EuRoPol GAZ S. A.,
PGK Sp. z o.o. w Zambrowie,
Bogdan Pac,
MONOLIT - Michał Godlewski,
P.H.U. ANNA, Zambrów,
Andrzej Mioduszeowski,
SIMON – Szymon Modzelewski,
Usługi Autokarowe – Bogdan Pękała,
PHU „Choiński”, Wola Zambrowska,
„Agrotechnik”, Zambrów,
PW WORPOL, Zambrów,
Usługi Motoryzacyjne Marek Rytelewski,
PPHU EWA Strękowski Sp. j.,
Dom Pogrzebowy Andrzej Bałazy,
Marek Pruszkowski,
Marek Adam Komorowski,
Zakład Zieleni – Jarosław Dłużniewski,
Klima-Tronik - Rafał Kazimierski,
Optima Ubezpieczenia – Grzegorz Truchel,
Usługi Transportowe - Henryk Żebrowski,
ELEMIS - Danuta Jagodzińska,
Zakad Cukierniczy "Anna",
Dorota i Stefan Milewscy,
Dariusz Malinowski,
Dariusz Stępień,
Bukieciarnia - Teresa Zawistowska.

GALERIA JANUSZA KULESZY

MA CZWIERĆ WIEKU GMINA ZAMBROW.
ŚPIEWA O TYM JUŻ SKOWRONEK,
PIEJE KOGUT, KWICZY PROSIĘ
RYCZY KROWI CHÓR W OBORZE,
WIE JUŻ O TYM CHŁOP I BABA,
NAWET KAŻDE MAŁE DZIECKO,
WIEDZĄ O TYM W MIEŚCIE ZAMBROW,
A DOTEGO I W POWIECIE.
TAKIEJ DRUGIEJ GMINY
W CAŁEJ POLSCE NIE ZNAJDZIECIE.

SPORT

XXI edycja „Czwartków Lekkoatletycznych” Łomża 2016/2017

22 września 2016 r. odbył się w Łomży XVI Memoriał Wiesławy Czerniawskiej, który zainaugurował XXI edycję „Czwartków Lekkoatletycznych” 2016/2017.

Kilkaset dziewcząt i chłopców ze szkół podstawowych rywalizowało tego dnia w biegach (60m, 300 m, 600 m-dz., 1000 m-ch.), skokach (w dal i wzwyż) i rzutach (rzut piłką palantową) w trzech kategoriach wiekowych (klasy szóste – rocznik 2004, klasy piąte – rocznik 2005, klasy czwarte – rocznik 2006 i młodsi).

Bardzo dobrze w zawodach wypadli reprezentanci Gminy Zambrów, którzy zdobyli 11 medali: 2 złote, 4 srebrne i 5 brązowych. Oto nasi medaliści:

- Baczewska Wiktoria (2004) - I miejsce w skoku wzwyż (SP Stare Zakrzewo),
- Kamola Amelia (2006) – I miejsce w skoku wzwyż (SP Stare Zakrzewo),
- Walczuk Zuzanna (2004) – II miejsce w biegu na 300 m (SP Osowiec),
- Łada Natalia (2005) – II miejsce w biegu na 600m (SP Wiśniewo),
- Łada Natalia (2005) – II miejsce w skoku w dal (SP Wiśniewo),
- Baczewska Aleksandra (2006) – II miejsce w skoku wzwyż (SP Stare Zakrzewo),
- Bańkowska Wiktoria (2005) – III miejsce biegu na 300 m (SP Osowiec),
- Łada Gabriela (2004) – III miejsce w biegu na 600 m (SP Wiśniewo),
- Łada Gabriela (2004) – III miejsce w skoku w dal (SP Wiśniewo),
- Grzymała Marta (2005) – III miejsce w skoku wzwyż (SP Stare Zakrzewo),
- Kobrzeński Klaudiusz (2006) – III miejsce w rzucie piłką palantową (SP Osowiec).

Młodzi lekkoatleci walczą w Łomży o awans do finału krajowego w Łodzi (4 starty jesienią 2016 r. i 6 startów wiosną 2017 r.). Prawo startu w finale uzyska najlepsza trójka w każdej konkurencji z uwzględnieniem kategorii wiekowej.

Na podium medalistki skoku wzwyż (rocznik 2006 i młodsi):

Amelia Kamola - I m., Aleksandra Baczewska –II m. (SP. Stare Zakrzewo)

WIEŚCI

REDAGUJE ZESPÓŁ: BOGDAN PAC (REDAKTOR NACZELNY), MARIUSZ KULESZA (SKŁAD)

STAŁE WSPÓŁPRACUJĄ: ANDRZEJ BRZÓSKA, ZDZISŁAWA CZAPSKA, RYSZARD KAMIŃSKI, IRENEUSZ KRYSZTOWSKI, JANUSZ KULESZA

WYDAWCA: URZĄD GMINY ZAMBRÓW, UL. FABRYCZNA 3, 18-300 ZAMBRÓW

TEL. 86 271 46 16; FAX: 86 271 20 69

WWW.UGZAMBROW.PL E-MAIL: UGZ@UGZAMBROW.PL

GMINNE

DRUK: LIBRA - PRINT ŁOMŻA

NAKŁAD: 1200 EGZ.